

Д-р Георгий Иванович Бушинский

На 3 януари 1980 г. съветската наука загуби един от най-видните литолози, главния редактор на списание „Литология и полезни изкопаеми“, доктор на геолого-минералогическите науки Георгий Иванович Бушинский.

Д-р Бушинский е роден на 21 януари 1903 г. в многодетно селско семейство в с. Беззубики, Смоленска област. Учил е в Смоленск и е завършил специалността геология в Московския държавен университет през 1930 г. Работил е в Научния институт по минерални торове (НИУ) от 1927 до 1938 г. като завеждащ петрографската лаборатория. Изследвал е задълбочено и детайлно различни фосфоритови находища в Руската платформа и е съставил геоложки и прогнозни карти на фосфоритноносността. За заслуги във фосфатната геология му е присъдена научна степен кандидат на геолого-минералогическите науки (1938).

От 1938 г. д-р Бушинский е работил като сътрудник в Геологическия институт при АН СССР (ГИН). Извършил е системни и детайлни изследвания върху литологията на горната креда в Руската платформа, фосфоритови и бокситови находища. Негови ръководители са били крупните съветски учени А. Д. Архангелский, А. П. Павлов, А. В. Казаков, Д. В. Наливкин, Н. М. Страхов и др. Научното творчество на д-р Бушинский е значително. Той е автор на повече от 120 научни трудове и 5 монографии. Трудовете му са широко известни в Съветския съюз и са добре познати в социалистическите и много западни страни. Те са преведени частично на английски, френски и немски език. Д-р Бушинский е бил научен ръководител на български литолози, които са специализирали в СССР.

Д-р Бушинский е обработил огромен фактически материал върху веществения състав на горнокредните скали (пишеща креда, фосфорити, кремъчни скали и др.) в Руската платформа и е създал научно обосновани палеогеографски реконструкции за горнокредните басейни. Моногра-

фията „Литология на горнокредните скали в Днепровско-Донецката падина“ (1954) е защитил блестящо като докторска дисертация (1948).

Проблемът за литологията и генезиса на фосфоритите заема централно място в цялостното творчество на д-р Бушинский. Той е световно известен специалист и един от най-добрите познавачи на мезозойските фосфорити в СССР, на богатите и пластови фосфорити в Китай, Виетнам, Корея, Бирма, Лаос, Монголия и Фосфория в САЩ. Автор е на добре известните монографии „Древните фосфорити в Азия и генезиса им“ и „Формация фосфория“ (1969). Съгласно биохемогенната хипотеза на д-р Бушинский фосфорът се усвоява от планктона и разлагането му в утайките обуславя образуването на конкреционни или пластови фосфорити. Тази хипотеза става все по-популярна за сметка на химичната концепция на А. В. Казаков.

Фундаменталните изследвания на д-р Бушинский върху бокситите касаят разтворимостта на Al_2O_3 , закономерното им разпределение, геохимията на елементите-примеси, генетичните типове и прогнозните оценки. Генезисът на бокситите той свързва с механично преотлагане на латеритни изветрителни кори и дълбоки диагенетни структурни и минерални промени, т. е. отказва се от класическата химична схема на А. Д. Архангелский и реинтерпретира хипотезата на М. Ф. Малявкин. Тези идеи са отразени в монографиите „Генезис бокситов“ (1966) и „Геология бокситов“ (1975).

Научното творчество на д-р Бушинский е оценено високо в СССР и други страни. Той е бил член на Международния комитет по седиментология, Международния комитет по боксити и на много редколегии. Носител е на ордена „Почетен знак“ и на пет медала.

Поклон пред светлата памет на талантливия учен и организатор на науката.

И. К. Начев